

عنوان مقاله:

آسیب شناسی دروس املا و انشا و راه های بهبود و تقویت آن ها

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

آرزو حاجتی - کارشناسی ارشد، مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد ممسنی

زهرا فیروزی - کارشناسی، آموزش ابتدای مقطع ابتدای

فریده بهزادفر - کارشناسی، زبان و ادبیات عرب، دانشگاه آزاد واحد شیراز

خلاصه مقاله:

این مقاله، چالش ها و استراتژی های مرتبط با درس های املا و انشا در آموزش را بررسی می کند. با تمرکز بر آسیب شناسی این مهارت های زبانی ضروری و راه های تقویت آن ها. این مقاله یافته های تحقیق فعلی و بهترین شیوه ها را برای ارائه بینشی در مورد آموزش موثر ترکیب می کند. املا و انشاء نویسی اجزای اساسی مهارت زبان هستند. این امر بر اهمیت این مهارت ها در تقویت ارتباط نوشتاری موثر تاکید می کند. در این مقاله یک تجزیه و تحلیل کامل از ادبیات موجود، از جمله مطالعات همتا و منابع آموزشی انجام دادیم. این روش ها شامل بررسی تحقیقات در مورد مشکلات املائی، شیوه های مبتنی بر شواهد بود. همچنین نقش فناوری آموزشی در حمایت از این مهارت ها را بررسی کردیم. بررسی ها نشان داد که آموزش املائی موثر نیازمند رویکردی متعادل است که آموزش، تمرین و بازخورد صریح را ادغام می کند. برای انشاء نویسی، داربست دادن به فرآیند نگارش، آموزش مهارت های استدلال، و ارائه بازخورد به موقع بسیار مهم است. فناوری آموزشی ابزارهای امیدوارکننده ای را برای پشتیبانی از آموزش املا و انشاء ارائه می دهد. پرداختن به آسیب شناسی دروس املا و انشا نیازمند تلاش جمعی از سوی معلمان، محققان و سیاست گذاران است. با پذیرش شیوه های مبتنی بر شواهد، اولویت دادن به آموزش سوادآموزی و درک اهمیت این مهارت ها، می توانیم دانش آموزان را برای برتری در ارتباطات نوشتاری توانمند کنیم.

کلمات کلیدی:

نگارش، آسیب شناسی، فناوری آموزشی، املاء، انشاء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2054533>

